

Refleksjonsbrev fra Lynet, mars 2021

I år har mars blitt karnevalsmåneden i Nordby barnehage. Vi har ikke gjennomført karneval i vår nye barnehage før, og har hatt flere runder i personalet med hvordan vi vil flette karneval inn i vår måte å jobbe på. Her i Nordby har vi landet på at vi ønsker å lage kostymer med barna fremfor at barna kommer i kjøpte kostymer. Vi tenker at det er en måte barnehagen kan bidra til å utjevne sosiale forskjeller, og at det underbygger vår tanke å jobbe prosjekterende, hvor vi sammen kan gå i dybden på noe felles (<https://www.as.kommune.no/pedagogisk-plattform.4804151-352258.html>). Dette refleksjonsbrevet vil si stor grad omhandle prosessen vi har vært gjennom.

Før tankene om karneval ble presentert for barna, diskuterte vi ansatte hvordan rammene for lagning av kostymer og selve karnevalet skulle være. Vi ønsket å knytte denne prosessen opp mot vår prosjektittel «Hva er en god barnehage?», hvor vi nå utforsker hvordan musikk kan bidra til trygghet på Lynet. Dermed ble det naturlig å sette rammene for kostymer innenfor musikk som knytter barna sammen. Barna fikk gå gjennom flere runder med utvelgelse blant sanger vi bruker mye til dans og allsang på avdelingen og vi stod igjen med «Crazy Frog», «Jeg er en liten undulat» og «La meg fortelle (orangutangssangen)». Vi delte oss så inn i tre grupper etter hvilken sang barna ønsket å lage kostymer til. Flertallet ønsket å lage kostymer til Crazy Frog, så den gruppa delte seg raskt i to grupper. Den ene gruppa ønsket å lage froskekostymer og den andre gruppa ønsket å lage robotkostymer.

Vi har organisert oss litt annerledes nå i mars enn vi har gjort tidligere. Nå har barna vært mer i satte grupper fremfor å velge aktivitet på barnemøter. Dette er fordi vi ønsket å sikre barna nok tid til å jobbe med sine kostymer, og at barna skulle være sammen i prosessen fra idéene oppstod til kostymene var ferdig. Kanskje kunne dette bidra til å utvikle noen nye relasjoner?

Vi har hele veien hatt det i bakhodet at dette skal være på barnas premisser og at de skal eie prosjektarbeidet. Vi, som voksne, har mange tanker om karneval og kostymer, men det er ikke nødvendigvis at barna har de samme tankene rundt hva karneval skal være. Vi har diskutert mye rundt hvordan vi kan møte barna i skapende prosesser og landet på at vi ville være støttende (og anerkjennende til barnas innspill) fremfor å fortelle barna hva de skal gjøre. Samtidig skulle vi være der for å hjelpe barna med å sortere sine tanker, være inspirerende, engasjerte og heller ikke være redd for å hjelpe til med det barnet ikke får til selv. Rammeplanen for barnehagens innhold og oppgaver sier at *«personalet skal være lyttende og oppmerksomme på barnas ulike kulturelle uttrykk, vise respekt for deres yringsformer og fremme lyst til å gå videre i utforsking av de estetiske områdene.»*

Gjennom prosessen har barna fått møte ulike typer materialer å jobbe med. Alle gruppene startet første prosjektøkt med å reflektere rundt hvordan barna ønsket at kostymene skulle se ut og hva slags materialer de trengte. Noen hadde mange idéer, mens andre trengte litt drahjelp. For noen ble det morsommere å utforske materialene enn å få det til å bli til noe (f.eks å klippe i papp eller blande maling). Alle barna hos oss møter prosjektarbeidet på forskjellige måter, og for oss er prosessen viktigere enn produktet.

Så kom selve karnevaldagen, den 12. mars. Alle gruppene hadde fått jobbet i flere omganger med kostymene sine, og snakket litt sammen rundt hva man ville vise frem til Snøfallet og de andre barna på Lynet. På karnevaldagen var barna litt inn og ut av kostymene på morgenen. Det var tydelig at de var spente og at de ikke helt visste hva som skulle skje. Vi hadde et lite barnemøte hvor alle som ville tok på seg kostymet sitt også snakket vi litt om hva som skulle skje da vi kom på kjøkkenet. Vi hadde delt kjøkkenet i to, én side til Snøfallet og én side til Lynet. Snøfallet sang noen sanger for oss først, før vi viste frem det vi hadde øvd på til Snøfallet. Noen barn tok scenen med storm, andre var med på scenen uten å vise seg frem i så stor grad og noen ville ikke være med opp på scenen i det hele tatt. Uansett så har alle fått tatt sin plass i denne prosessen, og ingen har blitt tvunget med på noe de ikke er komfortable med. Etter opptredenene slapp Marcus løs ballonger og vi satt på musikk for å danse.

Vi ansatte har evaluert den prosessen vi nå har vært igjennom for å se hvilke erfaringer vi vil lære av og hvilke vi vil bygge videre på. Vi tenker at denne måten å jobbe på har bidratt til trygghet for flere barn, da engasjementet har vært så stort. Barna har fått medvirke gjennom hele prosessen, samtidig som det har vært forutsigbart med tanke på at barna hele veien har visst hvilken gruppe de tilhører og hva som skulle skje da vi delte oss i grupper. I tiden som kommer vil vi fortsette med å finne måter å bruke musikk til å skape trygghet, og bruke mye av den erfaringen vi har gjort oss i karnevalprosessen. Vi vil være mer delt i faste grupper og se frem i mot skolestart for førskolebarna.